

[Ole Vig Jensen]

Det er i bemærkningerne klargjort, at forslaget bl.a. skal ses i sammenhæng med, at det er besluttet at lette arbejdsgiverne for de afgifter, de har haft. Det er en ordning, som vi i hvert fald foreløbig har en aftale om for en 2 års periode, og det vil sige i hvert fald også for 1986. Netop derfor kunne det være rigtigt i forbindelse med gennemførelsen af den pågældende lovgivning her at sige, at den har virkning i hvert fald foreløbig for 1986, og så kan vi se nærmere på, hvordan der eventuelt skal arbejdes videre i 1987 og fremad.

Duetoft (CD):

CD kan støtte det fremsatte forslag fra undervisningsministeren, men jeg skal ikke lægge skjul på, at der er nogle afsnit i forslaget, vi er mere tilfredse med, end andre.

For at tage det, vi er mindst glade for, først, så tror vi ikke på, at arbejdsgivere gennemfører uddannelser, der er unødvendige. Vi tror stort set, at de fleste brancher søger at uddanne bedst mulig arbejdskraft på kortest mulig tid. Vi tror ikke, at nogen bevidst holder unge i uddannelsessystemet for at få tilskud fra det offentlige, og derfor håber vi ikke, at forslaget om at fjerne tilskuddet til arbejdsgivere, der antager elever, der allerede har gennemført en ungdomsuddannelse, vil ramme urimeligt. CD har altid ønsket den bedst mulige uddannelse, og med det niveau, bl.a. gymnasiet har haft hidtil, kunne det måske være nødvendigt med denne ekstrauddannelse.

Da samfundet har haft skylden for det ringe niveau, var det måske ikke helt urimeligt, at samfundet også hjalp amterne med at få den bedst mulige medarbejderstab.

Det punkt i forslaget, vi er mest glade for, er, at nogle af de indbetalte midler nu skal bruges til en modernisering af uddannelserne med henblik på nye, højteknologiske uddannelseselementer. Vi mener, det er et utroligt vigtigt område, og er overbeviste om, at skal dansk erhvervsliv kunne klare sig i fremtiden, skal der også lægges stor vægt her.

Alt i alt vil vi altså se positivt på lovforslaget i udvalget.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Undervisningsministeren ønsker at nedtrappe lære- og praktikpladstilskuddene fi-

nansieret over Arbejdsgivernes Elevrefusion og bruge provenuet til besparelse samt til intensivering af uddannelser og forskning til glæde for erhvervslivet – en noget ejendommelig brug af midler, der burde bruges til gavn for lærlinge, efter vores mening.

Provenuet kunne, som flere ordførere allerede har været inde på, bruges meget bedre, bl.a. til genindførelse af befordringsgodtgørelsen, hvis bortfald har ramt mange helt utroligt hårdt.

Ministeren siger, at nedtrapningen findes forsvarlig nu på baggrund af den seneste tids stigning i antallet af indgåede uddannelsesaf-taler.

Det er rigtigt, at der er sket en stigning. Danmarks Statistik viser, at der i 1984 blev oprettet 4.000 flere lære- og praktikpladser end i 1983. Det skyldes nu nok, at investeringerne i 1984 steg – såmænd til det niveau, de havde i starten af 1970'erne – men stigningen til trods er det altså værd at holde fast i, at der pr. 30. juni 1985 stadig væk var 17.506, der manglede en lære- eller praktikplads. Det er faktisk den situation, vi står i i dag, og den er stadig væk katastrofal.

Den reelle situation sættes godt nok i relief af, at man kan konstatere, at antallet af påbegyndte læreforhold i, promille af den samlede beskæftigelse på hele arbejdsmarkedet er faldet. I perioden 1960–1965 var den 16-17 promille, i 1980 var den nede på 11,5.

Efter forslaget halveres tilskuddene med nogle undtagelser. Bl.a. vil man forsøgsvis i 1986 opretholde de nuværende tilskud til virksomheder, der tager kvindelige lærlinge inden for jern og metal-industrien. VS ønsker også, at kvinders erhvervsvalg spredes, for at man på den måde kan fremme ligestillingen mellem kønnene. I regeringens version har mandefagsstrategien imidlertid fået en anden udlægning end den, mange kvindepolitisk aktive tænkte sig for år tilbage, da man startede en diskussion om, at kvinder i langt højere grad skulle søge ind i mandefag. Det var dengang en diskussion om at fremme ligestillingen. Nu har mandefagsstrategien fået en anden betydning i regeringens udlægning, nu dækker den over en propaganda for at få kvinder ind i det, der kaldes beskæftigelsesfag, væk fra det, der påstås at være arbejdsløshedsfag, typisk fag inden for den sociale sektor.